

KORKEIMMAN HALLINTO-OIKEUDEN PÄÄTÖS

Antopäivä
9.5.2012
Taltionumero
1193
Diaarinumero
2065/3/11

1 (5)

Asia Vaikeavammaiselle järjestettävää kuljetuspalvelua koskeva valitus

Valittaja B A:n puolesta

Päätös, jota valitus koskee

Helsingin hallinto-oikeus 20.5.2011 nro 11/0570/6

Asian aikaisempi käsittely

X:n kunnan sosiaali- ja terveyslautakunnan yksilöasioiden jaoston alainen viranhaltija on 8.10.2010 tekemällään päätöksellä numero 2010 105 hylännyt B:n hakemuksen kuljetuspalvelujen myöntämisestä Y:n kunnan alueelle.

X:n sosiaali- ja terveyslautakunnan yksilöasioiden jaosto on 15.12.2010 § 6 pysyttänyt viranhaltijan päätöksen.

Hallinto-oikeuden ratkaisu

Hallinto-oikeus on valituksenalaisella päätöksellään hylännyt valituksen.

Hallinto-oikeus on perustellut päätöstään seuraavasti:

Vammaisuuden perusteella järjestettävistä palveluista ja tukitoimista annetun lain (vammapalvelulaki) 8 §:n 2 momentin mukaan kunnan on järjestettävä vaikeavammaiselle henkilölle kohtuulliset kuljetuspalvelut niihin liittyvine saattajapalveluineen, jos henkilö vammansa tai sairautensa johdosta välttämättä tarvitsee palvelua suoriutuakseen tavanomaisista elämän toiminnoista.

Vammaisuuden perusteella järjestettävistä palveluista ja tukitoimista annetun asetuksen (vammapalveluasetus) 4 §:n 1 momentin mukaan kuljetuspalveluihin niihin liittyvine saattajapalveluineen kuuluu vaikeavammaisen henkilön työssä käymisen, opiskelun, asioimisen, yhteiskunnallisen osallistumisen, virkistykseen tai muun sellaisen syyn vuoksi tarpeelliset, jokapäiväiseen elämään kuuluvat kuljetukset. Pykälän 2 momentin mukaan jokapäiväiseen elämään kuuluvia kuljetuksia ovat vaikeavammaisen henkilön asuinkunnan alueella tapahtuvat tai lähikuntiin ulottuvat kuljetukset.

Vammapalveluasetuksen 5 §:n 1 momentin mukaan kuljetuspalveluja ja niihin liittyviä saattajapalveluja järjestettäessä vaikeavammaisena pidetään henkilöä, jolla on erityisiä vaikeuksia liikkumisessa ja joka ei vammansa tai sairautensa vuoksi voi käyttää julkisia joukkoliikennevälineitä ilman kohtuuttoman suuria vaikeuksia. Pykälän 2 momentin mukaan kuljetuspalveluja ei järjestetä henkilölle, joka saa näitä palveluja muun lain nojalla.

Asetuksen 6 §:n mukaan kuljetuspalveluja on järjestettävä edellä 5 §:ssä tarkoitettulle henkilölle siten, että hänellä on mahdollisuus suorittaa välttämättömien työhön ja opiskeluun liittyvien matkojen lisäksi vähintään kahdeksantoista yhdensuuntaista jokapäiväiseen elämään kuuluvaa matkaa kuukaudessa.

A on 30-vuotias ja asuu X:n kunnan sijoittamana asumispalveluyksikössä Z:n kunnassa, jossa hän saa tukea päivittäisissä toiminnoissaan. A on monivammainen ja liikkumisensa suhteen vaikeavammainen. A harrastaa ratsastusta ja hän on käynyt ratsastamassa Å:n kunnassa. A on kertonut, että Å:n kunnan ratsastuspaikka ei vastaa enää hänen vaatimuksiaan ja harrastustasoaan, vaan hän haluaisi käydä ratsastamassa Y:n kunnassa ratsastuskoulussa. A:n mukaan lisäkustannus kuljetuspalvelun laajentamisesta on noin 50 euroa ratsastuskerralta.

A:lle on myönnetty vammapalvelulain mukaista kuljetuspalvelua virkistys- ja asiointimatkoihin 18 yhdensuuntaista matkaa kuukaudessa. Lisäksi A:n liikkumista on tuettu hänelle maksuttomalla kortilla. A voi myös käyttää julkista liikennettä saattajan kanssa. Ottaen huomioon, että A:lla on ollut saatavilla ratsastusharrastusta Å:n kunnassa hallinto-oikeus katsoo, ettei A:n Y:n kuntaan ratsastusharrastuksen vuoksi hakemia kuljetuspalveluita voida pitää välttämättöminä päivittäisiin toimintoihin liittyvinä matkoina, eikä Y:n kuntaa

voida pitää myöskään sellaisena Z:n eikä X:n lähikuntana, johon suuntauviin matkoihin X:n kunnalla olisi velvollisuus järjestää vammais-palvelulain mukaista kuljetuspalvelua. Jaoston päätöstä ei muuteta.

Käsittely korkeimmassa hallinto-oikeudessa

A on valituksessaan vaatinut, että hallinto-oikeuden päätös kumotaan ja Y:n kunta katsotaan vammaispalvelulain tarkoittamaksi Z:n lähikunnaksi.

Valitukseen on oheistettu A:n kuntoutussuunnitelma, jonka mukaan A:n vartalonhallinnan ja fyysisen kunnon ja koordinaatiokyvyn kannalta ratsastus on edelleen tärkeä kuntoutuksellinen muoto. Sillä on A:lle myös psykologisesti suuri merkitys. Ratsastusvalmennus sekä -kilpailut ovat tärkeitä itsetunnon ja elämän sisällön kannalta.

Hallinto-oikeuden päätöksessä puhutaan useaan otteeseen ratsastuksesta A:n harrastuksena. Kyseessä ei kuitenkaan ole harrastus, jota voi harjoittaa missä tahansa ratsastustallilla. Ratsastus Y:n kunnassa liittyy nimenomaan A:n ratsastusvalmennukseen, eikä sitä voi muualla toteuttaa.

Vammaispalvelulain mukaan vaikeavammaiselle tulee järjestää kohtuulliset kuljetuspalvelut. Kustannuksia Z:n kunnasta Y:n kuntaan ei voida pitää kohtuuttomina. Vammaispalveluasetuksen mukaan esimerkiksi virkistyksen tai muun sellaisen syyn vuoksi tarpeelliset kuljetukset kuuluvat palvelun piiriin.

X:n kunnan sosiaali- ja terveyslautakunnan yksilöasioiden jaosto on valituksen johdosta antamassaan selityksessä lausunut, että kuljetuspalvelupäätöstä tehtäessä on toimittu vammaispalvelulain ja -asetuksen sekä sosiaali- ja terveyslautakunnan kyseistä palvelumuotoa koskevien linjausten mukaisesti.

A on antanut vastaselityksen.

Korkeimman hallinto-oikeuden ratkaisu

Korkein hallinto-oikeus hylkää valituksen. Hallinto-oikeuden päätöstä ei muuteta.

Perustelut

Kun otetaan huomioon edellä ilmenevät hallinto-oikeuden päätöksen perustelut ja perusteluissa mainitut oikeusohjeet sekä korkeimmassa hallinto-oikeudessa esitetyt vaatimukset ja asiassa saatu selvitys, hallinto-oikeuden päätöksen muuttamiseen ei ole perusteita.

Tätä kaikki asianomaiset noudattakoot.

Korkein hallinto-oikeus:

Pirkko Ignatius

Matti Halén

Sakari Vanhala

Tuomas Lehtonen (t)

Kristina Björkvall

Asian esittelijä,
oikeussihteeri Henna Rintala

Jakelu

Päätös

B, maksutta

Jäljennös

Helsingin hallinto-oikeus

Sosiaali- ja terveystieteiden lautakunnan yksilöasioiden jaosto